

малко преди тѣхното отлетяване, азъ отидохъ при езерото и видѣхъ, че риболовътъ поправя гнѣздото си: той го подновяваше съ нови пръчки, съ които го заздрави, за да устои на есеннитѣ вѣтрове и зимнитѣ бури; изхвърли лошитѣ клечоци навънъ и гнѣздото стана здраво и изглеждаше като ново-

Тлъстината, съ която сж напоени пръчките, прави гнѣздото още по трайно: пръчките не гниятъ лесно отъ дъжда. Така гнѣздото се запазва до пролѣтѣта и когато риболовитѣ се върнатъ, съ малко трудъ ще си го нагодятъ, за да имъ служи пакъ.

Когато намѣрихъ гнѣздото на тази двойка риболови, въ него имаше две пиленца. Сгушенъ въ своето скрито кѣтче между скалитѣ, азъ често ги наблюдавахъ, особено, когато долу въ

храсталака биваше тихо и тѣ се чувствуваха по-свободни. Тѣ бѣха весели птиченца, които постоянно църкаха, ситички и доволни отъ себе си и отъ всичко наоколо. Понѣкога тѣ по цѣли часове стояха на края на гнѣздото, като гледаха блѣсъка на езерната вода, и следѣха съ очи летението на птицитѣ. По тѣхнитѣ обтегнати шийки личеше, че всичко, което ги заобикаля е много интересно за тѣхъ.

Ето, надалечъ се виждаха две широко разтво-